

## MASS-MEDIA ȘI CENTENARUL



După cum anunțam în numărul trecut, voi mai cita câteva articole scrise în revista Certitudinea, pentru a ne da seama de contribuția substanțială a acestei publicații la lămurirea importanței Centenarului și la scoaterea la iveală a unor adevăruri. De remarcat serialul Procesul comunismului, care a ajuns, în nr. 24 al revistei, la al XV-lea episod; Documentele Marii Uniri, din nr.17 al revistei, cărora le sunt alocate 5 pagini; un articol deosebit de interesant, apărut în nr 20 al revistei, este declarația dr. Yisrael Gutman din Israel: „Refuzul guvernului Antonescu de a-și preda evreii poate fi considerat unul din marile acte de rezistență din Europa”, ca și Mesajul ungarilor care iubesc România, din nr 21 al revistei: „Te felicităm Românie, Patria noastră natală, cu prilejul Marii Uniri”. În nr. 23 (18 septembrie - 2 octombrie), Mircea Dogaru începe un serial deosebit de interesant: Cronica unei lovituri de stat în derulare, în care, după ce afirmă, pe bună dreptate, că istoria nu poate fi scrisă în timpul desfășurării evenimentelor, pe de o parte din cauza documentelor tănuite și pe de alta a manipulării, susține că istoricul „poate, în schimb, să-și transmită observațiile, în calitate de cronicar al vremurilor lui”, ceea ce-și propune în serialul respectiv, referindu-se la evenimentele din perioada maiseptembrie 2018. În numărul 25, ajungând la seria a III-a, o intitulează: „Avertisment: la 1 Decembrie se va încerca desființarea României ca stat”, completat în pag.11 cu articolul lui Vasile Ghica: Centenarul Marii Uniri ne va găsi tot atât de dezbinați și de nepăsători?

Am ales, din cele trei reviste ale Uniunii Ziaristilor Profesioniști (Revista trimestrială a UZP, Cronica Timpului - care nu au neglijat acest eveniment - și Certitudinea), să vorbesc îndeosebi despre Certitudinea, poate și datorită genialei idei de a apela la Mihai Eminescu și la alte personalități ale trecutului în lupta împotriva corupției, ducerii de răpă a țării precum și a altor aspecte contemporane și a faptului că, după părerera mea, Centenarul a fost cel mai bine susținut și reprezentat.

De altfel, Uniunea Ziaristilor din România (UZR) a luat naștere imediat după actul unirii de la 1 Decembrie 1918, în ianuarie 1919, din inițiativa a 50 de tineri ziariști din București, în vederea obținerii unei prese puternice și coagulate, reunind ziariștii din toate regiunile istorice.

Revista trimestrială a UZP prezintă încă din nr.1, 2018, pe două pagini, ziariștii unioniști, considerându-i „un veritabil Parlament Național” în istoria românilor. Semnalăm, de asemenea, inserarea, în paginile numărului 2 al revistei, a interviului realizat cu academicianul dr. Ioan-Aurel Pop, președintele Academiei Române, intitulat Continuitatea și sentimentul național.

Ei bine, nu pot încheia acest ciclu fără a face câteva referiri și la atitudinea revistei Independența Română - Independența prin Cultură față de Centenar. Pe lângă pagina dedicată, Mass-media și cultura, ocupându-se cu predilecție de Centenar, în pagina Evenimente culturale a avut prioritate semnalarea evenimentelor din București și din țară dedicate Centenarului, precum și pagina de Istorie, care, în cea mai mare parte, anul acesta a fost dedicată istoriei legate de Centenar, nemaivorbind de editorialele din lunile mai, iunie și iulie, începând cu „Dialoguri fundamentale cu Academicianul Ioan-Aurel Pop” (președintele Academiei Române) și continuând cu publicarea unor obiective din programul Academiei Române de Sărbătorire a Marii Uniri sub titlul: „Academia Română și Centenarul Marii Uniri”; sau, în pagina Spiritualitate, în care sunt prezentate unele personalități care au luptat pentru cauza unirii tuturor românilor (Vasile Stoica), eroi (generalul

Eremia Grigorescu; Constantin Stoika ș.a.), și acestea doar răsfoind rapid revista.

În afară de aceste aspecte ale aniversării Marii Uniri, cu toate evenimentele care s-au derulat înainte și după actul unirii, au mai avut loc diverse expoziții prezentând fotografii și documente ilustrând modul în care a putut fi realizat acest eveniment, întâlniri, spectacole, inițiative particulare, în pofida lipsei unui proiect de țară care ar fi trebuit întocmit din timp de Guvernul României, dacă, bineînțeles, acesta nu ar fi avut alte preocupări anodine, care i-au îndemnat pe reprezentanții săi să sfideze și chiar să trateze cu dispreț un asemenea eveniment epocal.

Și voi încheia cu un citat din articolul publicat în revista aceasta, sub titlul Academia Română și Centenarul Marii Uniri, menționat ceva mai înainte (extras din programul Academiei Române de Sărbătorire a Marii Uniri): „1 decembrie 1918 este un bun prilej de a ne bucura împreună, indiferent unde ne aflăm astăzi, de succesul unui proiect politic și de a-i omagia pe promotorii săi. 1918 a fost clipa astrală a acestui popor, momentul care a încununat un proiect politic amplu, de mare complexitate /.../ Începând cu anii '30 ai secolului trecut, România a avut o evoluție ascendentă în dezvoltarea ei socială și economică, dar efectele benefice /.../ au fost brutal împiedicate de război și, ulterior, de ocupația sovietică”.

Și, mai departe, Academia Română, referindu-se la punerea în discuție a premiselor și fundamentelor Marii Uniri - mai exact, 1 decembrie 1918 și Tratatul de la Trianon, menționează: „Regimurile liberale care își întetesc acțiunile în preajma României, și la Est și la Vest, devin tot mai vizibile în lumina Centenarului, căci unele dintre cele mai nocive consecințe ale războiului mondial au fost regimurile (inițial) liberale care, ulterior, s-au transformat, nefast și explicit, în regimuri fasciste și naziste”.

Realizarea Marii Uniri din 1918 a fost rodul consensului supraetnic de atunci, ceea ce trebuie să ne servească o lecție în momentul de față.

Deviza noastră trebuie să fie, așadar: **TRĂIASCĂ ROMÂNIA MARE!**



0%



**User Rating:** Be the first one !